

ΣΤΑΣΙΣ ΠΡΩΤΗ

Ἡ Ἀγνή ἐν τάφῳ, κατετέθης βαβαί, ἡ Θεόν ἐν τῇ Γαστρί Σου χωρή-
σασα καί κυήσασα ἀφράστως ἐπί γῆς.

Μαριάμ πῶς θνήσκεις, πῶς τῷ Τάφῳ οἰκεῖς, τῆς Ζωῆς τόν Χορηγόν
ἢ γεννήσασα, τόν νεκρούς ἐξαναστήσαντα φθορᾶς;

Μέτρα γῆς ὁ στήσας, Θεός Λόγος, Ἀγνή, Χωρητός τῇ Σῆ νηδυῖ
ἐγένετο Πῶς ἐν Τάφῳ σμικροτάτῳ Σύ χωρεῖς;

Τόν ὠραῖον κάλλει, πάρα πάντας βροτούς, ἢ γεννήσασα ἀνείδεος
φαίνεται, ὑποκύπτουσα θεσμοῖς τοῖς φυσικοῖς.

Χώραν ἀχωρήτου, τοῦ Θεοῦ Μαριάμ, χρηματίσασαν καί Ἅγιον τέ-
μενος, νῦν καλύπτει Σέ ἀγρός Γεθσημανῆς.

Ὑπό γῆν κατῆλθες, ἐπί γῆς τόν Χριστόν, ἢ κυήσασα ὡς βρέφος, Θε-
όνυμφε, ἵνα σῶση ἐκ θανάτου τοὺς βροτούς.

Ἀπορεῖ καί φύσις, καί πληθὺς νοερά, τό ἐν Σοί, Παρθενομήτορ, μυ-
στήριον, τῆς Ἐνδόξου καί Ἀρρήτου Σου Ταφῆς.

Νοερῶν συντρέχει, στρατιῶν ἢ πληθὺς, Ἀποστόλων σὺν Ἁγίοις
κηδεῦσαι Σέ, τὴν Πανάχραντον Μητέρα τοῦ Θεοῦ.

Ὑμνοὶς οὐρανίοις, ἐμελώδουν, Σεμνή, τὴν Τριήμερον Ταφὴν Σου οἱ
Ἄγγελοι, καί τὴν Δόξαν ἐμεγάλυνον τὴν Σὴν.

Τάφος μὲν καλύπτει, τό Σόν Σκῆνος, Ἀγνή, τὴν δέ Θεῖαν Σου Ψυ-
χὴν χειριζόμενος, ὁ Υἱός Σου ἀγκαλιζέται λαμπρῶς.

Πύλη σωτηρίας, ἐγενήθης ἡμῖν, ἀρχηγός τέ νοητῆς ἀναπλάσεως,
κᾶν ὑπείκτης τῇ τῆς φύσεως φθορᾶ.

Σύ γάρ μόνη πέλεις, ἐν θνητοῖς ἀληθῶς, Ἀναστάσεως τόν τύπον
ἐκλάμπουσα, Σύ καί μόνη τῶν πταιόντων ἰλασμός.

Θρόνος τοῦ Ὑψίστου γενομένη Ἀγνή, ἀπό γῆς πρὸς οὐρανόν μετα-

βέβηκας, μεταστᾶσα εἰς αἰώνιον Ζωήν.

Ἐχαιρον χορεῖαι, οὐρανίων νοῶν, ἀπό γῆς Σε φερομένην δεχόμε-
ναι, εἰς Οὐράνια Σκηνώματα Ἀγνή.

Τέρονται, Παρθένε, οὐρανός τε, καί γῆ διὰ γάρ Σου τῆς ἐνώσεως
ἔτυχον, ὑψωθείσης εἰς τὰ ἄνω θαυμαστῶς.

Ἐπί Σέ θαρροῦμεν, οἱ πιστοὶ ἀσφαλῶς, ὡς πρεσβείαν πρὸς τόν Κύ-
ριον ἔχοντες, ἀπροσμάχητον καί σκέπην κραταιάν.

Κοινωνούς γενέσθαι, καί ἡμᾶς Ἀγαθή, Βασιλείας τοῦ Υἱοῦ Σου
ἀξίωσον, μεσιτεύουσα ἀλήκτως πρὸς Αὐτόν.

Εἰ γάρ παραβάται, τῶν Αὐτοῦ ἐντολῶν, καθ' ἐκάστην ἀνοήτως γι-
νόμεθα, ἀλλ' οὐδέποτε ἀρνούμεθα Αὐτόν.

Δόξα Πατρί.....

Ἀνυμνοῦμεν Λόγε, Σέ τόν πάντων Θεόν, σὺν Πατρί καί τῷ Ἁγίῳ
Σου Πνεύματι, καί δοξάζομεν οἱ πάντες εὐσεβῶς.

Καί νῦν..... Θεοτοκίον

Μακαρίζομεν Σε, Θεοτόκε, Ἀγνή, καί Τιμῶμεν τὴν Ἁγίαν Σου Κοί-
μησιν, καί τὴν Ὑψωσιν ἐκ γῆς πρὸς οὐρανόν.

Ἡ Ἀγνή ἐν τάφῳ, κατετέθης βαβαί, ἡ Θεόν ἐν τῇ Γαστρί Σου χωρή-
σασα καί κυήσασα ἀφράστως ἐπί γῆς.

ΣΤΑΣΙΣ ΔΕΥΤΕΡΑ

Ἄξιόν ἐστι, Μεγαλύνειν Σε τὴν Θεοδόχον, τὴν τῶν ἀρετῶν ταμείον
ὑπάρξασαν, καί χαρίτων ἀπασῶν τῶν τοῦ Θεοῦ.

Ἦρθης ἀφ' ἡμῶν, ἢ Πανσέβαστος Παρθενομήτωρ, ἀλλά Σοῦ ἢ
εὐλογία μεμένηκε, καί ἡ χάρις ἐφ' ἡμᾶς τοὺς εὐσεβεῖς.

Θαῦμα ἀληθῶς, πῶς ἢ ἄνανδρος θηλάζεις βρέφος, πῶς καί νεκρο-
φόρος καθίστασαι, ἢ Μητρόθεος ἐκτός διαφθοράς.

Ἐνθα οἱ χοροὶ, Ἀποστόλων τέ καί τῶν Ἀγγέλων, ἴσταντο κυκλοῦντες
ἐν ἄσμασι, παριστάμεθα, Παρθένε καί ἡμεῖς.

Ἄμπελος ἡμῖν, Ζωηφόρος ἀνεδείχθη μόνη, φύσασα τόν βότρυν τόν
πέπειρον, τόν εὐφραίνοντα ἡμᾶς τοὺς εὐσεβεῖς.

Βάτον ἐν Σινᾶ, ἀκατάφλεκτον εἶδέ Σε πάλαι, Μωϋσῆς γαστρί Σου
τό Θεῖον πῦρ, ὡς χωρήσασα ἀφλέκτως Μαριάμ.

Φῶς τό ἐκ Φωτός, τοῖς ἐν σκότει καί σκιά, Παρθένε, τέτοκας τὰ πέ-
ρατα φαίνουσα πλανωμένοις γενομένη Ὁδηγός.

Στύλος φωταυγῆς, καί νεφέλη δροσοφόρος, Κόρη, γέγονας, δροσί-
ζουσα τόν φλογμόν, καί φωτίζουσα τόν ζόφον τῶν παθῶν.

Ὅρθρος φαεινός, ἐχημάτισας, Παρθένε, πᾶσι, φέρουσα ὡς ἥλιον
τόν Χριστόν, τόν ἀγνοίας σκότος λύσαντα ἡμῖν.

Ράβδον ἀγαθὴν, τῆς δυνάμεως, Ἁγία Κόρη, ἅπασιν ἡμῖν
ἐξαπόστειλον, τοῖς προσφεύγουσι τῇ Σκέπη Σου θερμῶς.

Πλούτισον ἡμᾶς, ταῖς ἰδέαις τῶν καλῶν, Παρθένε, τοὺς ἀφρόνως
ἤδη πτωχεύσαντας, παραβάσει τῶν θείων ἐντολῶν.

Ἄνοιξον ἡμῖν τοῦ ἐλέους Σου τὴν θύραν, Κόρη, νῦν προσκαλουμέ-
νοις Σόν Ὄνομα, ὡς ἀνθρώπων ταχινὴ καταφυγή.

Δέξαι τόν καιρόν, τῆς νηστείας τῇ Ταφῇ Σου, Κόρη, ἀντί σμύρνης,
ἣν προσηγάγομεν, καί δός νέκρωσιν ἡμῖν τὴν τῶν παθῶν.

Δέξαι καί ᾠδάς, ἅς προσάγομέν Σοι, Παναγία, ὡς εὐώδη μύρα, τῷ
Τάφῳ Σου, παριστάμενοι νυνὶ δουλοπρεπῶς.

Δόξα Πατρί.....

Δόξαν τῷ Πατρί, σὺν Υἱῷ τέ καί τῷ Παναγίῳ Πνεύματι, προσάγο-
μεν εὐσεβῶς τῇ Τριάδι τῇ Ἁγίᾳ καί Σεπτῇ.

Καί νῦν... Θεοτοκίον

Κλίμαξ πρὸς Θεόν, ὁ Σὸς Τάφος, Παναγία πέλει, ἄγουσα τοὺς πί-
στει Ὑμνοῦντας Σε, καὶ Τιμῶντας Σου τὴν Κοίμησιν σεπτῶς.

Ἄξιόν ἐστι, Μεγαλύνειν Σε τὴν Θεοδόχον, τὴν τῶν ἀρετῶν ταμεῖον
ὑπάρξασαν, καὶ χαρίτων ἀπασῶν τῶν τοῦ Θεοῦ.

ΣΤΑΣΙΣ ΤΡΙΤΗ

Αἱ γενεαὶ πᾶσαι, Ὑμνον τῇ Ταφῇ Σου, προσάγουσι, Παρθένε.

Νέκρωσιν ὑπέστης, κυήσασα, Παρθένε, τὸν νεκρωτὴν τοῦ Ἄδου.

Θανοῦσα, ἀθανάτους, μετέβης πρὸς σκηνώσεις, ἐχθρόν ἢ
θανατοῦσα.

Σκιρτῶσιν αἱ καρδίαι, τῶν εὐσεβούντων πάντων, ἐπὶ τῇ σῇ Κηδεύ-
σει.

Ἡ γῆ πανηγυρίζει, ὁ οὐρανὸς χορεύει, Σοῦ ἄνω αἰρομένης.

Ἐπίγη, ὦ Παρθένε, ἀπαίρειν εἰς τὰ ἄνω, ὑπὲρ τῶν κάτω οὔσα.

Ὁ Τάφος Σου, Παρθένε, παθῶν ἡμᾶς λυτροῦται, τὴν δόξαν Σου
κηρύττων.

Ὁ Τάφος Σου κηρύττει, Παρθένε, τὴν ταφὴν Σου, καὶ τὴν Μετάστα-
σίν Σου.

Ἐν οὐρανῷ ἐστάναι, νομίζομεν Παρθένε, ἐστῶτες τῷ Ναῷ Σου.

Ἰκέτευε τὸν κτίστην, σὺν τοῖς Ἁγίοις πᾶσι, καὶ τοῖς γεννήτορσί Σου.

Οὐ γὰρ κατησχυμένος, ἀπέρχεταιί Σου, Κόρη πᾶς ὅς Σοι προστρέ-
χει.
Πάντας γὰρ ἐθέλεις, σωθῆναι μετασχόντας, τῆς Σῆς μεγαλωσύ-
νης.

Οἶδαμὲν Σε, Κόρη, Φιλάνθρωπον οἱ πάντες, οἷα Θεοῦ Μητέρα.

Ὅσα γὰρ θέλεις πράττεις, τὰ πάντα δυναμένη, ὡς Μήτηρ τοῦ
Ἵψίστου.

Ἀπάλλαξον Παρθένε, ἡμᾶς τοῦ αἰωνίου, πυρός καὶ τῆς γεέννης.

Μόνη Σύ προστάτις, πενήτων ὀρφανῶν τε, καὶ τῶν χηρῶν
ὑπάρχεις.

Ἐν γνώσει καὶ ἀγνοίᾳ, πταίομεν καθ' ἐκάστην, Σοί τε καὶ τῷ Υἱῷ
Σου.

Ἀλλά μή ἀπορρίψης ἀπὸ τοῦ Σοῦ Προσώπου, ἡμᾶς, Παρθενομήτορ.

Σέ καὶ ἡμεῖς ἀξίως, ἐκ πόθου προσκυνοῦμεν, καὶ ἀνυμνολογοῦμεν.

Ἀγάθυνον οὖν πάντας, ὡς οἶδας, τοὺς Σοὺς δούλους, Παρθένε Θε-
οτόκε.

Ἐρραναν τὸν Τάφον, μύροις τό Σόν Σκῆνος, κηδεύσαντες Παρ-
θένε.

Ἐρραναν τὸν Τάφον, οἱ κηδεύσαντες Σε, ἄνθεσι καὶ μύροις.

Ἐρραναν τὸν Τάφον, μύροις Θεοτόκε, οἱ κηδεύσαντες Σε.

Φύλαττε Παρθένε, τὴν ἐνορίαν ταύτην, ὡς Μήτηρ τοῦ Ἵψίστου.

Δόξα Πατρί....

Ὡ Τριάς Ἁγία, Πατὴρ Υἱὸς καὶ Πνεῦμα, τοὺς λατρευτάς Σου
σῶσον.

Καί νῦν..... Θεοτοκίον.

Ὡ Παναγία Μητερ, σκέπε καὶ φρούρει πάντας, τοὺς ἐπὶ Σέ
θαρροῦντας.

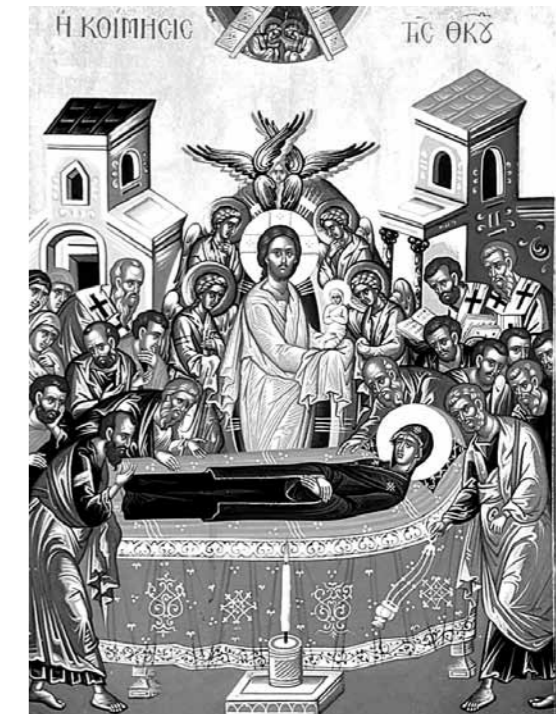
Αἱ γενεαὶ πᾶσαι, Ὑμνον τῇ Ταφῇ Σου, προσάγουσι, Παρθένε.

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΙΕΡΟΣ ΝΑΟΣ
ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΕΩΣ ΤΟΥ ΣΩΤΗΡΟΣ

ΔΕΛΦΩΝ - ΜΙΑΟΥΛΗ • ΤΗΛ. 2310-828989

ΕΓΚΩΜΙΑ
ΚΟΙΜΗΣΕΩΣ
ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ